

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Doman Wieluch (1955-05-15)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Doman Wieluch (1955-05-15)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_030-shoot-workidacc-1992_0005_030_Wieluch_0030/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

15. 5. 85-858

Kære Høit Professor!

Stadig slet fra Messire Frederiksen, jeg tyder det som både et gunstigt og et ugunstigt tegn.

Indledende har jeg genlæst prof. J. Jørgensen's "Træk af..." (1937), som Prof. Schultze har laant mig og som han mener endnu er aktuelle, dog har beskyttet mig i min kritik, især da ^{denne} de ~~den~~ er Konstruktiv: betragter ikke uadskilgen, men retter paa grundvoldene.

Han dæi morskommie er, at J.J. slutter sin bog med følgende resumé:

"Indtil videre synes det eneste, 'absolutte' at være den kendsgerning, at man ikke paa angang kan følge de antagne regler og samtidig bryde dem."

Mielich, Roman, 9

Kan udtales derved selv, at man ^{x) (hvert tilfælde, altsaa, det} for at antage regler ^{det} "absolutte", ^{han mener "absolutte", men afsøger dette ord) er forberedt til at} at følge dem man antager" (godekendt og godekendt, $p = p$) "ikke at bryde dem" (godekendt og ikke-godekendt er to ting, $p = -p$) og at det er det eneste! (der gives itaa en anden betegnelse, $p \vee \bar{p}$).

Det ville altsaa kun være konsekvent, hvis man sætte de to resumé;

fra de logiske principper, altsaa de tre gamle principper, fra ^(for de to de omstændige regler) de logiske altruisme men kan et ikke i næret til selv at dølge denne konsekvens, og nærsigt, med hele logikken, gentager han

x) Han har, saa at sige, genopdaget de tre gamle altruisme!

den iensetning at de tre punkter er logisk systematiske, frages, subsidiært
ubetydelige følger, eller endda, nogle ubetydelige følger.

Indgaaende mine Ordbrug, (som vistnok ogsaa prof. Kragge
viser hvor den bliver af), tror jeg at nu Aotinus ikke har
penge nok til at hente, og at det er grunden. Saa vilde jeg foresla
at dele Brevet i tre quasi-selvstaendige Brev: 1) de enkelte
Gode Skitser: 2) "fraser" (compounds); 3) videre 1700
Skitser. Disse tre Brev er omvendt af samme størrelse (ca.
200-300 Brev). Som de ikke, Kære Herr Professor, det vilde
være en udvej; 3 Brev er fra de Brev vilde fra Skitserne
med komme frem, og det er jo hovedpunkter i hele foreta-
gendet.

Jeg vil ikke misbruge Deres venlighed, Kære Herr Professor, ved
at i dette Brev at fortælle om, mine fire første Brev - fremmede det,
at jeg om i some dage er naaet til videnskabelige resultater angaaende
rum og tid; bl.a. hvorfor tiden "størrelse", og hvordan det er "Caval":
hendes rummet er givet i Rindforrummet som en 3-dimensional
udstrækning, ^(continuum) og tiden givet i Rindforrummet som et 1-dimen-
sionalt differential (uendelig lille skridt), og da den Uden tid
er sandes, eller ^{eller "tid"} kan den uden at kunne integrere den. Deraf
de messende og med freigibbare størrelser, det hele bliver klart.

Med mange og gode ønsker

Brevs sandhedssigende

J. Artelius